

ពូជស្រូវស្រាល “បារាយណ៍”

ពូជស្រូវ “បារាយណ៍” ជាស្រូវស្រាលមិនប្រកាន់រដូវដែលបានធ្វើការ
រំដោះ និងផ្សព្វផ្សាយដោយវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា
ឆ្នាំ ១៩៩៩។ បច្ចុប្បន្នពូជស្រូវ “បារាយណ៍” បាន នឹងកំពុងប្រើប្រាស់នៅ
ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយពូជស្រូវនេះផ្តល់នូវទិន្នផលខ្ពស់ ។

លក្ខណៈពិសេសរបស់ពូជស្រូវ “បារាយណ៍”

ពូជស្រូវ “បារាយណ៍” ជាពូជស្រូវដែលមានអវេទរសភាពនឹងរយៈ
ពន្លឺ (មិនប្រកាន់រដូវ) និងអាចចេញផ្កាគ្រប់ពេលវេលាដរាបណាលក្ខខណ្ឌ
ដាំដុះអនុគ្រោះដល់ការលូតលាស់របស់វា។ អាស្រ័យដោយហេតុផលខាងលើ
ទើបពូជនេះអាចដាំដុះនៅដើមរដូវវស្សា (ដំណាំទីមួយនៃរដូវ ឬស្រូវដើមរដូវ)
ក្នុងរដូវវស្សា (ដំណាំទីពីរនៃរដូវ) ចុងរដូវវស្សា និងស្រូវប្រដេញទឹក (ដំណាំ
ចន្លោះរដូវវស្សា និងរដូវប្រាំង) និងលក្ខខណ្ឌប្រាំងស្រោចស្រព។ ពូជស្រូវ

“បារាយណ៍” នេះមានអាយុកាលពី ១០០-១១៥ ថ្ងៃ គឺចាប់ពីថ្ងៃសាបរហូតដល់ថ្ងៃប្រមូលផល។ កំពស់ដើមរបស់ពូជស្រូវ “បារាយណ៍”
ប្រែប្រួលពី ៧៥-៩៥ ស.ម និងចំនួនដើមបែកផ្តល់ផលគឺចាប់ពី ១០-១៥ ដើម ក្នុងមួយគុម្ភអាស្រ័យទៅតាមប្រភេទដី។ ចំនួនគ្រាប់ក្នុងមួយ
កូរមានចាប់ពី ៩០-១៣០ គ្រាប់ និងមានប្រវែងកូរ ២០-៣០ ស.ម។ រីឯទិន្នផលរបស់វាវិញ គឺអាចទទួលបានចាប់ពី ៤.០ តោន ទៅ ៦.០
តោន ក្នុងផ្ទៃដី ១ ហិកតា។ ពូជស្រូវ “បារាយណ៍” គឺជាពូជដែលមិនសូវធន់ទៅនឹងពពួកមមាចត្នោតទេ។

វិធីសាស្ត្រដាំដុះ

សម្រាប់ស្រូវសន្លុង ចំពោះតំបន់ដែលងាយរងគ្រោះរាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់ បរិមាណគ្រាប់ពូជដែលប្រើប្រាស់គឺពី ៦០-៨០ គ.ក
ក្នុងមួយហិកតា។ ចំពោះតំបន់ដែលគ្រប់គ្រងទឹកបាន បរិមាណគ្រាប់ពូជដែលប្រើប្រាស់គឺពី ៣០-៤០ គីឡូក្រាមក្នុងមួយហិកតា។ ក្នុងករណី
ដែលគ្រាប់ពូជសុទ្ធ និងមានសុខភាពល្អ ព្រមទាំងគ្រប់គ្រងទឹកបាន និងថែទាំបានល្អ បរិមាណគ្រាប់ពូជដែលត្រូវការក្នុងមួយហិកតាគឺពី ១៥-
២០ គីឡូក្រាម។ ដើម្បីឱ្យសំណាប់ដុះលូតលាស់ធំធាត់ល្អ គេត្រូវសាបគ្រាប់ពូជមួយគីឡូក្រាមលើផ្ទៃដីថ្នាល ១០ ម៉ែត្រការ៉េ។ ទីសំណាប់
ត្រូវធ្វើនៅជិតប្រភពទឹក តែត្រូវឆ្ងាយពីម្លប់ព្រៃ ឬកន្លែងមានភ្លើងអគ្គិសនី ដើម្បីជៀសវាងការបំផ្លាញពីសត្វល្អិតចង្រៃ។ ជាការល្អគួរស្ទង់
សំណាប់ដែលមានអាយុ ១៨-២២ ថ្ងៃ ហើយក្នុងមួយគុម្ភចំនួន ២-៣ ដើម។ សម្រាប់ស្រូវពង្រួស ចំពោះតំបន់ដែលងាយរងគ្រោះរាំងស្ងួត
និងទឹកជំនន់ បរិមាណគ្រាប់ពូជដែលប្រើប្រាស់គឺពី ១០០-១៥០ គីឡូក្រាមក្នុងមួយហិកតា។ ចំពោះតំបន់ដែលគ្រប់គ្រងទឹកបាន និងគ្រាប់ពូជ
សុទ្ធល្អ បរិមាណគ្រាប់ពូជដែលប្រើប្រាស់គឺពី ៨០-១០០ គីឡូក្រាមក្នុងមួយហិកតា។ គួររៀបចំដីឱ្យបានល្អ និងរាបស្មើមុនស្ទង់ ឬពង្រួស។

ការគ្រប់គ្រងគួរតែធ្វើឱ្យបាន ២-៣ សារជាការល្អប្រសើរ។ បើសិនស្រែអាចបញ្ចេញបញ្ចូលទឹកបាន បន្ទាប់ពីស្ទឹង ឬជ្រួសបាន ២០ ថ្ងៃ អាចបញ្ចេញទឹកឱ្យអស់ពីក្នុងស្រែ ២-៤ ថ្ងៃ រួចបញ្ចូលទឹកថ្មីវិញ។ ធ្វើរបៀបនេះ គឺដើម្បីធ្វើឱ្យស្រូវកាន់តែបែកគុម្ពល្អ។ ប៉ុន្តែពេលស្រូវបែកគុម្ពអតិបរិមា គួរបង្កើនរយៈពេលមួយអាទិត្យ ដើម្បីកុំឱ្យស្រូវដុះខ្ពងមកច្រើនទៀត។

ការប្រើប្រាស់ដី

ការប្រើប្រាស់ដីសមស្របតាមកម្រិតណែនាំ និងមិនបណ្តាលឱ្យមានការថយចុះ ឬបាត់បង់ក្លិន ឬគុណភាពដីទៀតឡើយ។ គួរដាក់ដី ២-៣ ដង ក្នុងមួយវដ្តជីវិតរបស់ស្រូវដោយ៖

- **បាចលើកទី១:** ទ្រាប់បាតមុនពេលស្ទឹងប្រើជីធម្មជាតិពី ៥-១០ តោន/ហត និងរួមផ្សំជាមួយជីគីមីដូចមានក្នុងតារាងទី ១។ សម្រាប់ពេលវេលានៃការបាចដីបំប៉ន គឺត្រូវធ្វើឡើងនៅរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ (បំប៉នលើកទីមួយ) និង ៣០ ថ្ងៃ (បំប៉នលើកទីពីរ) ក្រោយពេលស្ទឹង។

តារាងទី ១ កម្រិតជីណែនាំតាមប្រភេទដី

ប្រភេទដី	ប្រភេទដី	ទ្រាប់បាត	បំប៉ន (តក្រ/ហត)	
		(តក្រ/ហត)	លើកទី១	លើកទី២
ដីខ្សាច់ (ដីព្រៃខ្មែរ ប្រទេសឡាវ)	អ៊ុយរ៉េ	៣១	៨៧	៦៦
	ដេអាប៊េ	៨៧	០	០
	ប៊ូតាស	១៣៣	០	០
ដីល្បាយឥដ្ឋ (ដីបាកាន អូរូង ទួលសំរោង គោកត្រប់ ក្រគរ)	អ៊ុយរ៉េ	៥២	១០៥	៧៩
	ដេអាប៊េ	១៣០	០	០
	ប៊ូតាស	៦៧	០	០
ដីឥដ្ឋ (ដីកំពង់សៀម ក្បាលពោធិ កៀនស្វាយ)	អ៊ុយរ៉េ	៥៣	៨៧	៦៦
	ដេអាប៊េ	៣៩	០	០

ការប្រមូលផល

- ត្រូវធ្វើការច្រូតកាត់នៅរវាង ៣០-៣៥ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីស្រូវហាលផ្កាស្រុះ ឬពេលដែលប្រមាណ ៨៥ ភាគរយ នៃគ្រាប់ស្រូវរុំទុំ ។
- ត្រូវហាល ២-៣ ថ្ងៃ ដើម្បីបន្ថយសំណើមនៅក្នុងគ្រាប់ឱ្យនៅ ១៤ ភាគរយ មុននឹងទុកជាការល្អ។ សូមយកគ្រាប់ស្រូវមកខាំដើម្បីកំណត់បើគ្រាប់ស្រូវនោះបាក់ គឺមានន័យថាគ្រាប់ស្រូវស្ងួតល្អអាចទុកដាក់បាន។
- គ្រាប់ពូជត្រូវច្រកទុកនៅក្នុងបារក្រចៅដាច់ដោយឡែកពីគ្រាប់ស្រូវចំណីនៅកន្លែងដែលស្ងួតល្អ ហើយគ្មានការបំផ្លាញពីសត្វកណ្តុរ មាន់ ទាជាដើម។ ត្រូវសរសេរឈ្មោះពូជ និងថ្ងៃខែច្រូតកាត់ដាក់នៅលើបារឱ្យបានត្រឹមត្រូវល្អ។
- គ្រាប់ស្រូវចំណីត្រូវទុកដាក់ក្នុងជង្រុកឱ្យបានល្អដោយការពារកុំឱ្យសត្វកណ្តុរ មាន់ ទា ចូលស៊ី និងមិនឱ្យទឹក។

